

РЕШЕНИЕ

№ 4888

София, 25.04.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение,
в съдебно заседание на четвърти април в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: НАТАЛИЯ МАРЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: РУМЯНА ПАПАЗОВА
НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията

Пенка Котанидис

РУМЯНА ПАПАЗОВА

по адм. дело № 2340/2016. ☒

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 193, ал. 6, във вр. с чл. 187, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Образувано е по жалба на С. Х. С. – прокурор в Софийска районна прокуратура, срещу решенията по т. 49.14 и т. 49.39 от протокол № 3 от заседанието на Висшия съдебен съвет, проведено на 21.01.2016 г. С първото решение ВСС е повишил С. Е. М. – заместник-административен ръководител - заместник-районен прокурор на Софийска районна прокуратура, в длъжност „прокурор” в Софийска градска прокуратура с ранг „прокурор във ВКП/ВАП”. С второто решение ВСС не е повишил С. Х. С. – прокурор в Софийска районна прокуратура, в длъжност „прокурор” в Софийска градска прокуратура, поради попълване на местата. Поддържат се доводи за незаконосъобразност на оспорените решения поради приемането им в нарушение на административнопроцесуалното правило за мотивиране, материалноправни нарушения по чл. 192, ал. 1 от ЗСВ и противоречие с основните принципи по чл. 6, чл. 8 и чл. 13 от АПК. В допълнителна молба са изложени съображения за проведено от конкурсната комисия събеседване в нарушение на чл. 39, ал. 4 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи.

Ответникът Висшият съдебен съвет е оспорил жалбата в писмено становище. Заинтересованата страна С. Е. М. е оспорил жалбата по съображения за недопустимост и неоснователност, изложени в писмено становище и писмени бележки.

При извършената проверка Върховният административен съд, шесто отделение–тричленен състав, установи, че жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество. Подадена е в срока по чл. 187, ал. 1 във вр. с чл. 193, ал. 6

от ЗСВ от лице с правен интерес против неблагоприятни за него актове, подлежащи на оспорване по съдебен ред.

След преценка на доказателствата по делото и доводите на страните съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение по протокол № 17 / 02.04.2015 г., обн. в ДВ, бр. 28 от 17.04.2015 г., Висшият съдебен съвет (ВСС) е обявил конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване за заемане на 30 /тридесет/ свободни длъжности за „прокурор“ в окръжните прокуратури, от които 15 /петнадесет/ свободни длъжности в Софийска градска прокуратура.

В 14-дневен срок от датата на публикуване на обявата жалбоподателят С. и заинтересованото лице М., и двамата изпълняващи длъжност „прокурор“ в Софийска районна прокуратура, са подали документи за участие в обявения конкурс за повишаване и са били включени в списъка на допуснатите до участие кандидати.

С решения по протоколи № 29 / 28.05.2015 г. и № 52 / 22.10.2015 г. ВСС е определил чрез жребий поименния състав на конкурсната комисия, която съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗСВ да проведе конкурса чрез събеседване.

При проведеното на 02.11.2015 г. събеседване със заинтересованото лице М. конкурсната комисия му е поставила средноаритметична оценка 5.94. При проведеното на 09.11.2015 г. събеседване с жалбоподателя С. конкурсната комисия му е поставила средноаритметична оценка 5.84. Събеседванията са обективирани в изготвените и представени по делото пълни стенографски протоколи. На С. Е. М. са били поставени четири въпроса: да направи паралел между чл. 201 НК и чл. 206 НК; подлежи ли на обжалване съгласието на съда да конституира частен обвинител и граждански ищец и подлежи ли отделно на обжалване отказът на съда да конституира; от кой момент започва да тече давността за престъпление по чл. 227б НК; обвинителен акт по чл. 201 НК и отделно по чл. 309 НК. На С. Х. С. са били поставени пет въпроса: да направи разграничение между данъчното престъпление по чл. 255 НК и документното по чл. 313, ал. 2 НК; да направи съпоставка между текстовете на чл. 249 НК и чл. 244 НК; ако съдът се произнесе с ефективна присъда с наказание лишаване от свобода по чл. 309 НПК, следва ли задължително да се измени мярката за неотклонение или трябва да са налице само условията по чл. 66 НК; да направи съпоставка между чл. 143а чл. 142а НК – общ и специален; какви са правомощията на въззивната инстанция.

В изготвения от конкурсната комисия протокол по чл. 192, ал. 1 от ЗСВ на жалбоподателя С. е поставена обща оценка за притежаваните професионални качества 5.92, а на заинтересованото лице М. – 5.97.

В мотивираното становище, изготвено на основание чл. 192, ал. 2 от ЗСВ, конкурсната комисия е пояснила, че на всеки кандидат е била дадена възможност да развие въпрос, избран от комисията, по казус от представените със заявлението актове, постановени през последните три години от дейността му. След представяне на казуса са били задавани уточняващи и допълващи въпроси, както и други въпроси с цел да се установи нивото на практическите познания на кандидатите в областта на материалното и процесуалното право, способността им за боравене с нормативните актове, за извличане от тях на необходимата информация, за вземане на решения и аргументирането им.

В съответствие с чл. 192, ал. 4 от ЗСВ Комисията "Професионална етика и превенция на корупцията" на ВСС е извършила преценка за притежаваните нравствени качества от първите трима кандидати за всяка длъжност и е изготвила становище за всеки кандидат.

Резултатите от класирането на кандидатите заедно с цялата конкурсна документация и със становището на Комисията по професионална етика са били предоставени на Комисията по предложенията и атестирането (КПА) на съдии, прокурори и следователи към ВСС. С решение Р-27 от протокол № 1 за проведено заседание на 12.01.2016 г. КПА в изпълнение на правомощието ѝ по чл. 193, ал. 2 от ЗСВ е внесла мотивирано предложение за повишаване в длъжност и преместване на класираните кандидати за заемане на длъжността „прокурор“ в окръжните прокуратури. След като е констатирала, че всички кандидати притежават в пълнота необходимите нравствени качества, за да бъдат повишени на длъжността „прокурор“ в окръжните прокуратури, КПА е предложила на ВСС да проведе гласуване по поредността на класирането, като на свободните 30 (тридесет) длъжности „прокурор“ в окръжните прокуратури се повишат класираните кандидати, до попълване на местата.

С решения, взети на основание чл. 193, ал. 3 от ЗСВ, Висшият съдебен съвет е повишил кандидатите за заемане на длъжността „прокурор“ в окръжните прокуратури по поредността на класирането им до попълване на местата. След като 15-те свободни места в Софийска градска прокуратура са били заети от кандидатите по поредността на класирането им (при изключване на кандидата П. И. М. с обща оценка 5.94 поради данни в регистрите на Специализираното звено „Антикорупция“ при СГП за образувана срещу него проверка), ВСС е взел решения да не повишава следващите класирани кандидати поради попълване на местата. С решението по т. 49.14 от протокол № 3 / 21.01.2016 г. на ВСС С. Е. М. е бил повишен, а с решението на ВСС по т. 49.39 от същия протокол С. Х. С. не е бил повишен поради попълване на местата. Класираният преди него кандидат Д. И. С. не е бил повишен на същото основание с решение по т. 49.38 от протокола.

При извършената проверка за законосъобразност на всички основания по чл. 146 от АПК Върховният административен съд, шесто отделение - тричленен състав, установи, че оспорените решения са издадени от Висшия съдебен съвет в обхвата на предоставената му от закона компетентност, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

Неоснователно е оплакването в жалбата за несъответствие на приетите решения с изискванията на чл. 59, ал. 1 от АПК. Решенията са съобразени със специалните административнопроизводствени правила на глава девета, раздел Па от ЗСВ.

Мотивирани са с обстоятелствата, изложени в съставените документи от редовно проведения конкурс за повишаване и класирането на кандидатите. При спазване на изискването по чл. 193, ал. 3 от ЗСВ (ДВ, бр. 1 от 2011 г.) Висшият съдебен съвет е повишил прокурорите по поредността на класирането до попълване на местата. Не е спорно, че класираните се повишени кандидати отговарят на изискванията за стаж и притежават необходимите професионални и нравствени качества.

Не се установяват нарушения на общите принципи на административния процес, установени в чл. 6, чл. 8 и чл. 13 от АПК. Конкурсното производство е проведено

при спазване на специалните правила за откритост, достоверност и пълнота на информацията. Кадровият орган е спазил всички процесуални изисквания за обявяване и провеждане на конкурса и е приел решенията за повишаване в рамките на правомощията му по чл. 193, ал. 3 и 4 от ЗСВ: по поредността на класирането на кандидатите, отговарящи на условията за стаж, професионални и нравствени качества. КПА като помощен орган не може да се отклонява от предписаното й поведение в чл. 193, ал. 2 от ЗСВ и да внася предложения за повишаване или за преместване на отговарящите на изискванията на закона кандидати по ред, различен от поредността на класирането, направено от конкурсната комисия. Висшият съдебен съвет не може да пренарежда класирането на кандидатите, изпълняващи условията по чл. 193, ал. 4 от ЗСВ. При приемането на решението по ал. 3 Висшият съдебен съвет проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, както и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества. Само в хипотезата на чл. 193, ал. 5 от ЗСВ, когато класираният кандидат не отговаря на изискванията по чл. 162 и 164, Висшият съдебен съвет с решение отказва неговото назначаване и пристъпва към вземане на решение за назначаване на следващия класиран кандидат, който отговаря на изискванията.

Материалноправният спор е съсредоточен върху законосъобразността на оценките от събеседването, дадени на двамата кандидати от конкурсната комисия, които са от значение за определяне на общата оценка и зависимото от нея класиране. При подробния преглед на стенограмите от проведените събеседвания не се установява неравно третиране на двамата кандидати. Няма твърдения, че съдържанието на стенограмите отразява невярно поставените въпроси от конкурсната комисия и дадените от кандидатите отговори. При това положение поддържаното от жалбоподателя становище, че само при изслушване на аудиозаписа може обективно да се установи спазени ли са правилата за събеседване, е без основание. Видно от текста на стенограмите, конкурсната комисия е спазила реда и начина за събеседване, оповестени предварително в Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. Събеседването е извършено по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, като кандидатът е развил въпрос по казус от представените със заявлението актове по чл. 32, ал. 3, т.т. 2 и 3, постановени от него през последните три години от дейността му. Разликата в събеседването на двамата кандидати се състои в поставените на жалбоподателя С. уточняващи въпроси, които съгласно чл. 39, ал. 4 от правилата са били свързани с представянето му по ал. 3 и с постигане на целта по ал. 5 – да се установи подготовката му.

Не се установяват допуснати формални нарушения на установените правила за формиране на състава на конкурсната комисия и провеждане на събеседването, които могат да породят основателно съмнение в безпристрастността на конкурсната комисия или в равното третиране на кандидатите. Липсват данни, насочващи към извод за допуснати очевидни грешки в преценката на конкурсната комисия на качествата на кандидата или извършено оценяване в нарушение на критериите по чл. 40, ал. 1 от вътрешните правила за провеждане на събеседването.

„Цялостният подход на комисията”, на който се позовава жалбоподателят, не разкрива субективизъм в отношението към двамата кандидати при задаване на конкретните въпроси. Конкурсната комисия не задава еднакви въпроси на всички кандидати, а ако се направи "паралел" между поставените към двамата кандидати въпроси, ще се установи, че всички запитвания са свързани с казуси от наказателното право, прилагането на НК и НПК в практиката. И на двамата кандидати са били поставени отлични по шестобалната система и неразличаващи се съществено оценки. Оценяването на кандидата с точност до 0.10 е функция на възложената експертна дейност на членовете на конкурсната комисия, което не подлежи на съдебен контрол по същество. Поставените индивидуални оценки са резултат от непосредствените впечатления, които всеки член на конкурсната комисия е придобил и които са формирали личното му становище относно степента на практически познания на кандидата, способността му да борава с нормативни актове, да извлича от тях необходимата информация, да взема решения и да ги аргументира, нивото на обща правна култура, професионален опит и делови качества (чл. 40 от цитираните вътрешни правила).

С оглед на изложените фактически и правни съображения Върховният административен съд намира, че оспорените решения са взети от Висшия съдебен съвет при спазване на процесуалноправните и материалноправни предпоставки за законосъобразност. Поради това подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. На основание чл. 187, ал. 3 във вр. с чл. 193, ал. 6 от ЗСВ решението на съда е окончателно.

Следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК се определя в минималния размер, установен в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 от АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от С. Х. С. от [населено място], срещу решението на Висшия съдебен съвет, прието по т. 49.14 от протокол № 3 от 21.01.2016 г., с което С. Е. М. – заместник-административен ръководител - заместник-районен прокурор на Софийска районна прокуратура, е повишен в длъжност „прокурор” в Софийска градска прокуратура с ранг „прокурор във ВКП/ВАП” и срещу решението на Висшия съдебен съвет, прието по т. 49.39 от протокол № 3 от 21.01.2016 г., с което С. Х. С. – прокурор в Софийска районна прокуратура, не е повишен в длъжност „прокурор” в Софийска градска прокуратура, поради попълване на местата.

ОСЪЖДА С. Х. С. от [населено място] да заплати на Висшия съдебен съвет юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.